

ledes behøver at have Haand i Hanke med disse Folk, som medens den er under Bygning. Det hedder nemlig under Nr. 24, at Selskabets Hovedsæde kan være i Udlandet; men der sættes dog den nærmere Bestemmelse, at det skal have en Besuldmægtiget i Kjøbenhavn, som kan repræsentere Selskabet ligeoverfor Regjeringen. Derimod er der ikke sagt, at Selskabet skal have nogen Besuldmægtiget, som kan repræsentere det ligeoverfor Private her i Riget, og det er det, jeg troer, er en Mangel. Vi komme siden til en Bestemmelse i Statuterne, som gaaer ud paa, at Selskabet skal være undergivet dansk Ret og dansk Rettergang; men naar der ikke er nogen Mand her i Landet, som er forpligtet til at repræsentere Selskabet, kan Følgen overmaade let blive, at man alligevel, for at faae det støvnet til dansk Ret, maa støvne den Direction, som har sit Sæde i Udlandet, hvilket er en overordentlig Ulempe, navnlig fordi der i de fleste Tilfælde skal gives Mars og Dags Barjel, hvilket faa at sige umuliggjør Rettergang i Sager af den Art. Jeg har derfor foreslaaet, at der, hvor der tales om en Fuldmægtig, skal gjøres et Tillæg, som sikrer Trediemand med Hensyn til Overeenskomster, der ere indgaaede eller skulle indgaaes her i Riget, og andre opstaaede Retsforhold, som hidrøre fra Banens Tilblivelse og Drift her i Riget, at der er en Mand her i Riget, som repræsenterer Selskabet, og paa dets Vegne kan støvnes her. — Endelig er der nogen Unøiagtighed i Nr. 39; der staaer nemlig — idet det ganske rigtigt er bestemt, at Selskabet er undergivet dansk Ret og dansk Rettergang —, at dets Børnething er den kongelige Landsøver- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn. Tanken er rigtig, men det maa erindres, at Landsøverretten kun har en begrænset Jurisdiction, og der er derfor andre Retter, man kan være nødt til at tye til, f. Ex. Sø- og Handelsretten. Dette vil saaledes være Tilfældet, hvergang Selskabet har indgaaet en Befragtning, og det er høist rimeligt, at dette vil stee; i saadanne Tilfælde skulle de opstaaede Sager behandles ved Sø- og Handelsretten, men ikke ved Hof- og Stadsretten. Der kan ogsaa være andre Tilfælde, og det kan saaledes hændes, at der opstaaer Sager med Hensyn til

Politiforfeelser, ja endog med Hensyn til virkelige Criminalforfeelser, hvilke Criminal- og Politiretten skal behandle. Det er derfor rigtigt at sige, at Selskabet i 1ste Instants hører hjemme i Kjøbenhavn, eller at dets Hjemthing er i Kjøbenhavn; men at det ogsaa skal kunne søges ved Højesteret, som øverste Instants, behøver ikke at tilføies, thi naar Sagerne skulle behandles efter dansk Rettergang og i første Instants ved danske Domstole, følger det af sig selv, at man, naar Forholdene og Omstændighederne forøvrigt tilstede det, kan indaank dem før Højesteret. Forøvrigt ere disse Forslag ikke af overordentlig Betydning, og skulde den høitærede Indenrigsminister finde, at deres Vedtagelse vilde krænte det Løfte, som jeg antager, han har givet om at ville udvirke Concession i Overeensstemmelse med, hvad der her foreligger, ere de ikke vigtigere, end at jeg skal være tilbøielig til at tage dem tilbage, navnlig da der i § 2 er en Bemyndigelse for Regjeringen til at forandre enkelte Punkter i Concessionen, skjøndt der rigtignok staaer, at Regjeringen bemyndiges til at „indrømme“ Forandringer; dette forudsætter vistnok, at der tales om Forandringer, som Selskabet selv vil begjære. Jeg antager forøvrigt, at mine Forslag ere af den Art, at der ikke fra Selskabets egen Side vil være Noget at indvende imod dem.

Fischer: Da denne Sag forelaa til første Behandling, havde den i mine Dine allerede et noget tvivlsomt Udseende, og det har den — det vil vistnok Enhver indrømme — i endnu højere Grad i nærværende Dødblik; men da de Spørgsmaal, som høre herhen, ere gjorte afhængige af Domstolens Renselse, vil jeg anfæe det for rettest, at Rigsdagen holder sig til Lovforslaget alene, som det er forelagt af Regjeringen, og voterer, som om den aldeles intet Andet kjendte end Lovforslaget. Jeg skal derfor gaae over til de Ændringsforslag, som et æret Medlem og jeg i Forening have stillet, og hvoraf det Første hører hen til det første Afsnit af § 1. Der blev af min ærede Medforslagsstiller under Sagens første Behandling gjort opmærksom paa, at der oftere i Lovudkastet omtales „den